

กฎ ก.ค.ศ.

ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำส่วนราชการ
หรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๔) และมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ก.ค.ศ. โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ออกกฎ ก.ค.ศ. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ปลัดกระทรวง เลขาธิการ อธิบดีหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า หรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แล้วแต่กรณี เป็นการชั่วคราว โดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมได้ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษหรือกรณีที่ถูกฟ้องนั้น พนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ และถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในตำแหน่งหน้าที่เดิมต่อไปจะเป็นอุปสรรคต่อการสืบสวนการสอบสวน หรืออาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ

(๒) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากระทำหรือละเว้นกระทำการใดจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญา และผู้มีอำนาจดังกล่าวพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ได้รับความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำหรือละเว้นกระทำการนั้น เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๓) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ และผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร และการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการนั้นเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๔) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวน หรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

(๕) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามมาตรา ๑๑๐ (๔)

(๖) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน หรือมีการใช้จำนวนการสอบสวนพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๑๑

(๗) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ดำรงตำแหน่งใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งนั้นซึ่งผู้บังคับบัญชาได้สืบสวนแล้วเห็นว่ากรณีมีมูล และถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในตำแหน่งเดิมต่อไปอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ

(๘) กรณีอื่นที่มีเหตุผลความจำเป็นพิเศษเพื่อประโยชน์แก่ราชการ โดยได้รับอนุมัติจาก ก.ค.ศ.

ข้อ ๒ การขอให้ ก.ค.ศ. พิจารณาอนุมัติกรณีตามข้อ ๑ (๘) ให้แสดงรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) คำชี้แจงเหตุผลความจำเป็นพิเศษเพื่อประโยชน์แก่ราชการและระยะเวลาที่จะสั่งให้ประจำส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๒) หน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการที่จะมอบหมายแก่ผู้ถูกสั่งให้ประจำส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ข้อ ๓ การสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นการชั่วคราว โดยอาศัยเหตุเดียวกันหรือหลายเหตุในคราวเดียวกัน ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑ สามารถสั่งได้เป็นเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่สั่งให้ประจำ หากมีเหตุผลความจำเป็นให้ขยายเวลาได้อีก แต่ระยะเวลาที่ขยายรวมกับระยะเวลาเดิมแล้วต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่สั่งให้ประจำ สำหรับการขอขยายเวลาตามข้อ ๑ (๘) ให้ขออนุมัติขยายเวลาต่อ ก.ค.ศ.

ทั้งนี้ ให้ขอขยายเวลาก่อนวันครบกำหนดระยะเวลาเดิมไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เว้นแต่กรณี มีเหตุผลความจำเป็นพิเศษอาจขออนุมัติต่อ ก.ค.ศ. น้อยกว่าสามสิบวันก็ได้

ข้อ ๔ การสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ให้สั่งได้ดังต่อไปนี้

(๑) ปลัดกระทรวง เลขาธิการ อธิบดีหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้สั่งได้สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกตำแหน่ง ประจำส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๒) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ให้สั่งได้สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาดังแต่ตำแหน่งที่มีวิทยฐานะเชี่ยวชาญและตำแหน่งซึ่งได้รับเงินเดือนในระดับ ๘ ลงมา ในเขตพื้นที่การศึกษา ประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

เมื่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้ดำเนินการตาม (๒) แล้ว ให้รายงานให้หัวหน้าส่วนราชการทราบด้วย

ข้อ ๕ เมื่อผู้มีอำนาจตามข้อ ๑ สั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดประจำส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แล้วแต่กรณี โดยมีเหตุผลความจำเป็นในกรณีใดแล้วเมื่อหมดความจำเป็นหรือครบกำหนดเวลา ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งเดิม หรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่ากับตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

ข้อ ๖ การให้พ้นจากตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ถูกสั่งให้ประจำส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมาย ก.ค.ศ. นี้ ให้ถือเสมือนว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ถูกสั่งนั้นดำรงตำแหน่งเดิม

ข้อ ๗ ในกรณีที่ได้สั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดประจำส่วนราชการหรือหน่วยงานทางการศึกษา อยู่ก่อนวันที่กฎ ก.ค.ศ. นี้ใช้บังคับ ให้นำกฎ ก.ค. หรือกฎ ก.พ. ว่าด้วยการนั้น มาใช้บังคับแก่กรณีดังกล่าวต่อไปจนครบกำหนดระยะเวลาที่สั่ง

ในกรณีที่ได้สั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดประจำส่วนราชการหรือหน่วยงานทางการศึกษาไว้แล้วตามวรรคหนึ่งเป็นระยะเวลาไม่ถึงหนึ่งปี ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑

สามารถสั่งให้ประจำส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นการชั่วคราวต่อไปตามกฎหมาย ก.ค.ศ.
นี้ได้ แต่เมื่อรวมกับระยะเวลาเดิมแล้วต้องไม่เกินหนึ่งปี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

วิจิตร ศรีสุขานันท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประธาน ก.ค.ศ.

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.ค.ศ. ฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แล้วแต่กรณี เป็นการชั่วคราว โดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมได้ และการให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิม การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ. จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.ค.ศ. นี้